

3. 10 Hospitality Marketing Trends To Be Prepared For In 2021. URL: <https://improveandgrow.com/blog/tourism-marketing/hospitality-marketing-trends>.

Погореловська М. М.

Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна

*Науковий керівник – к. пед. н., доцент кафедри
туристичного та готельно-ресторанного бізнесу*

Мартінова Н. С.

ВИРОБНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

У даний час ринок послуг ресторанного господарства постійно видозмінюється під впливом різних факторів внутрішнього та зовнішнього середовища. Як сфера підприємницької діяльності, ресторанне господарство виконує соціальну (задоволення потреб споживачів) та економічну (підприємницька діяльність в обслуговуванні споживачів) функції. Економічні функції сфери ресторанного господарства розглядаються як єдиний комплексний механізм виробництва й обігу продукції, що забезпечує ресторанному бізнесу певні переваги порівняно з іншими галузями народного господарства.

Теоретичні аспекти організації та економіки ресторанного бізнесу досліджують такі вчені як: В. Г. Герасименко, С. С. Галасюк, О. П. Єфімова, Н. О. П'ятницька та ін. Метою нашого дослідження є визначення господарської діяльності закладу ресторанного господарства та характеристика аспектів виробничої діяльності підприємств ресторанного господарства на прикладі ресторану СВС у м. Одеса.

У Господарському кодексі України під господарською діяльністю «розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання

робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність» [1].

Підприємства готельної та ресторанної сфери, відповідно, мають класифікацію за видами та типами. Згідно ДСТУ 4281:2004 «Заклади ресторанного господарства. Класифікація» ресторанним господарством є вид економічної діяльності суб'єктів господарської діяльності щодо надавання послуг відносно задоволення потреб споживачів у харчуванні з організацією дозвілля та без нього [2].

Закладом ресторанного господарства є організаційно-структурна одиниця у сфері ресторанного господарства, яка здійснює виробничо-торгівельну діяльність: виробляє, займається доготівлею, продає та організовує споживання продукції власного виробництва, закупних товарів, може організовувати дозвілля споживачів.

Виробнича діяльність має ряд специфічних особливостей у сфері готельно-ресторанного бізнесу:

- у ресторанному господарстві має місце інтеграція виробництва, продажу та споживання страв та напоїв;
- між виробництвом і продажем відбувається певна взаємодія у часі;
- виробничий асортимент страв та напоїв зазвичай диференційований та змінюється протягом дня;
- до процесів виробництва, продажу страв та напоїв зазвичай приєднується надання різноманітних послуг.

Нами визначено, що сучасне підприємство ресторанного господарства розвивається у конкурентному середовищі, де факторами є зовнішні та внутрішні, які впливають неоднаково на господарську діяльність підприємства. Такі фактори впливають безпосередньо на виробничу, маркетингову діяльність тощо.

Аналіз діяльності ресторану «СВС» у м. Одеса показує, що даний заклад функціонує як товариство з обмеженою відповідальністю, розташовано в спальному мікрорайоні з великою кількістю потенційних відвідувачів, має

поряд гарну транспортну інфраструктуру, паркову зону і мінімум житлових будівель поряд, що дозволяє йому проводити бенкети, не заважаючи сусідам.

Серед послуг ресторану найбільшу частку має проведення бенкетних заходів. У високий сезон доходи підприємства значно збільшуються, за рахунок збільшення столів та збільшення попиту на проведення бенкетних заходів.

Підприємство орієнтовано на замовників бенкетів (дні народження, весілля, корпоративи), а також на працівників найближчих до ресторану закладів, сім'ї з дітьми, тощо.

Персонал підприємства має значний досвід у роботі і відповідну кваліфікацію для організації якісного обслуговування. Економічні показники підприємства свідчать про те, що зовнішні чинники, такі як пандемія, війна, падіння попиту на ресторанні послуги негативно вплинули на доходи підприємства.

Для покращення економічних показників роботи підприємства в ресторані вже діють належні заходи: запрошення на сніданки, організація святкових програм з вільним входом, доставка їжі за допомогою таксі, рекламні заходи в соціальних мережах. В якості пропозицій для покращення діяльності ресторану пропонується посилити вже запропоновані заходи і розширити групи відвідувачів завдяки більш потужній рекламі в соціальних мережах та орієнтуватися на бюджетні меню для місцевих жителів.

Також можна запропонувати організацію комплексних обідів, до яких можуть бути залучені споживачі району розташування закладу, а також використання інструментів онлайн-замовлення та доставки продукції закладу, а також надання послуг кейтерингу. Для цього необхідні організаційно-управлінські рішення закладу: навчання персоналу, підготовка та організація технологічних схем обслуговування та організації споживання страв, маркетингові інструменти просування нової послуги.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України / Відомості ВР України, 2003, №18, №19-20, №21-22, ст. 144. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.

2. Заклади ресторанного господарства. Класифікація: ДСТУ 4281:2004 [чинний з 2004-07-01]. URL: https://dnaop.com/html/34057/doc-%D0%94%D0%A1%D0%A2%D0%A3_4281_2004.

Постолатій Д. О.

Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна

*Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
туристичного та готельно-ресторанного бізнесу*

Нездоймінов С. Г.

ОХОРОНА КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ТА ЕКСКУРСІЙНИХ РЕСУРСІВ М. ОДЕСИ ЯК ОБ'ЄКТУ ВСЕСВІТНЬОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО

Охорона культурної спадщини та екскурсійних ресурсів залишається одним із пріоритетів зовнішньої та внутрішньої політики України. Згадки про історію, уособлені в рухомих та нерухомих пам'ятках, є важливим елементом національної самоідентифікації та розвитку українського народу, а також пам'яті про свою етнічність та гідне представлення нашої держави на міжнародному рівні. В умовах війни, яка триває на території нашої держави, проблема збереження культурної спадщини та екскурсійних ресурсів є дуже важливою. У сьогоденних реаліях вирішення даного питання є важливим елементом національної стратегії соціально-економічного розвитку [1].

Багато пам'яток культурної спадщини, що знаходяться на території нашої держави, є унікальною цінністю для людства. Світове товариство стурбоване питаннями захисту таких об'єктів, посиленні заходів з їхнього вивчення, охорони та популяризації.

У 1972 році Генеральна конференція ЮНЕСКО підписала Конвенцію про захист всесвітньої культурної та природної спадщини, якою визнано, що окремі об'єкти культурної і природної спадщини народів світу мають виняткову загальнолюдську цінність і, будучи складовою частиною всесвітньої спадщини, потребують участі всього світового товариства в їхній охороні.